

denktank

Cold Turkey

Op allerlei manieren heb ik geprobeerd het roken te laten. Ik heb mezelf op rantsoen gesteld. 10 sigaretten, daar moest ik het mee doen, de hele werkdag. Ik was tekenleraar op een middelbare school. Een maand vóór mijn verjaardag vertelde ik in iedere klas dat ik op 8 april mijn laatste sigaret zou roken. Wie mij gedurende een jaar na die datum rokend zou aantreffen, zou cash 100 gulden van mij ontvangen. Wie gedurende dat jaar aan mijn adem zou ruiken dat ik stiekem gerookt had zou ook cash 100 gulden ontvangen.

Op 9 april had ik een havo 4 klas. „Meneer Deunhouwer, een shaggie rollen?” Uitnodigend werd mij een pakje Drum met vloeitjes voorgehouden. Zo ging dat uur na uur. Maar ik wist hoeveel geld mij dit zou gaan kosten. Dus ik keek wel uit. Ik ben nu 79 jaar en als kettingroker ben ik 40 jaar geleden van de ene dag op de andere gestopt.

Deze cold-turkey-methode kan ik ieder aanbevelen. Je smaak komt terug, je ruikt weer van alles en vooral: je kleding ruikt niet meer naar sigarettenrook. Heerlijk.

Piet Deunhouwer Lippenhuizen

Redactie Podium Trouw, Postbus 859, 1000 AW Amsterdam
Tel: 020-5622751 E-mail: podium@trouw.nl

Podium is een vrijplaats voor discussie. De auteurs schrijven op persoonlijke titel. Artikelen tellen bij voorkeur maximaal 700 woorden, bijdragen voor de rubriek Brieven maximaal 250 woorden. De redactie behoudt zich het recht voor bijdragen te weigeren, te redigeren of in te korten. Inzending geeft de redactie het recht een bijdrage ook via internet, databank of anderszins openbaar te maken. Eventuele auteursrechten blijven berusten bij de schrijver. Inzendingen onder vermelding van 'Podium', moeten voorzien zijn van naam, adres en telefoonnummer, ook de e-mails.

len

Subsidie nodig voor particulier natuurschoon

Pieter Noordanus
rentmeester bij Accon avm Rentmeesters

Voor een museum betalen we tien euro entree. Een pretpark rekent zonder blikken of blozen 25 euro. De wandeling of fietstocht over eigendommen van particulieren is gratis. Ik vind dat particulier natuurschoon wat mag kosten voor degenen die ervan genieten. De belastingbetaler draagt bij aan het nationale natuurbezit. Maar een fors deel van het natuurschoon in Nederland is privé-bezit van agrariërs en landgoedeigenaren die vaak met moeite de eindjes aan elkaar knopen. Fiscaal voordeel en subsidie is voor hen een alles behalve rijke bron van inkomsten.

Onderzoek van het Milieu- en Natuurplanbureau toont dat de natuurkwaliteit in particulier gebied achteruitgaat ten opzichte van niet-particuliere natuurgebieden. Oorzaak: boeren en landgoedeigenaren hebben geen geld voor onderhoud. Dat wringt met de doelstelling van het Rijk om in 2018 ruim 42.000 hectare natuur in particulier beheer te realiseren op vroegere landbouwgrond.

Het plaatsen van tolpoortjes of kassa's voor het bospad is geen optie. Een fiscale mogelijkheden hebben hun grenzen. Directe subsidieregelingen zijn welkom, maar er is meer nodig. De rijksoverheid kan daarvoor zorgen, maar de gemeente ook. Op basis van lokale cijfers over gebruik en belasting van natuurgebieden kunnen gemeenten in contact met de eigenaren van landgoederen en natuurgebieden problemen identificeren en oplossen. Bijvoorbeeld door delen van de opbrengst van toeristenbelasting ten goede te laten komen aan eigenaren die de aantrekkelijkheid van een gemeente bepalen.

Ik besef dat niemand zit te wachten op lastenverhogingen. Ik weet echter dat er evenmin iemand is die de teloorgang van natuurschoon voorstaat. Een tussenweg moet mogelijk zijn en is ook mogelijk.

Adoptie is heel lucratief

Misstanden bij adoptie zijn al lang bekend. Maar klokkenluiders snoert men de mond. De adoptiemythe moet in stand blijven.

Hilbrand W.S. Westra
voorzitter United Adoptees International - Nederland (UAI-NL)

Iedereen begrijpt dat het onderwerp kinderhandel in het kader van adoptie gevoelig ligt. Het onderwerp stond dit jaar al eerder in de belangstelling. Na China is nu India aan de beurt. Eén van de honderd adoptielanden waarmee Nederland al een lange tijd een innige adoptierelatie heeft.

Het aanbod van voor adoptie geschikte kinderen uit dit land slonk de afgelopen decennia. Maar wereldwijd werd het een zeer gewaardeerde leverancier van naar schatting meer dan 100.000 kinderen en die hadden een marktwaarde van tenminste tien miljard euro.

De meesten van hen hebben waarschijnlijk geen redelijk ingevuld adoptiedossier. Kinderthuizen verstrekken zonder blikken of blozen verzonnen gegevens en incomplete achtergrondinformatie. De juiste gegevens verdonkeremanen zij. Ondanks dat er altijd wel vermoedens bestonden dat dossiers voor een deel onjuist zijn, is dit geen ongewone situatie in de adoptiewereld. Bemiddelingsorganisaties als Meiling gaan ervan uit dat het wel goed zit met hun contactpersonen.

Wanneer adoptieschandalen aan het licht komen is bij bemiddelingsinstanties het telefoon- en emailverkeer gewoonlijk zeer intensief. Je zou kunnen aanvoeren, dat men gerustgesteld wil worden. Iets wat menselijkerwijs begrijpelijk is. Net zoals het menselijkerwijs te bedenken zou moeten zijn dat bij een overvraag naar kinderen die geschikt zijn voor adoptie - in Nederland alleen al viermaal zo veel als de vraag - kinderhandel geen raar gegeven zou moeten zijn.

Eerdere gevallen van kinderhan-

Nonnen van de orde van Moeder Teresa in een weeshuis in India. FOTO EPA

del bij adoptie kennen we uit landen als Vietnam, Indonesië, Brazilië, Cambodja, Argentinië, Sri Lanka, Roemenië, Rusland en Polen. Het is dan ook verwonderlijk waarom nu plotseling, op basis van enkele gevallen uit India, de commotie zo groot is. Een verklaring hiervoor is dat steeds meer volwassen geadopteerden de sociaal-economische achtergronden en de verbindingen van adoptie met internationale handel aan de kaak stellen.

Ook in het geval van deze adoptiekwestie was het een geadopteerde uit India, Arun Dohle, die misstanden van adopties en de kindertehuizen in India onderzocht. Je zou verwachten dat dit toegejuicht zou worden. Maar niets is minder waar. Eerder werd de uit Korea geadopteerde Tobias Hübinette uit Zweden in academische kringen verbannen we-

gens zijn kritische uitspraken waarin hij adoptie als een vorm van neokolonialisme beschouwde. De sociaal cultureel antropoloog was afgelopen jaar alleen nog in de Verenigde Staten welkom.

Daarna volgde Susanne Brink, ook uit Zweden. Zij reisde na vele onverschrokken uitingen van adoptieouders en geadopteerden af naar de Verenigde Staten. Ook in Nederland doen dergelijke situaties zich voor. Zo werd United Adoptees International door zowel adoptieouders als onwetende geadopteerden fel aangeklaagd na kritische uitspraken in de media over de keerzijde van adoptie.

Dat ondervond ook de schrijfster van het boek *Romania, for export only*, Roelie Post, die voor de Europese Commissie de hervorming van de Roemeense kinderbescherming be-

geleidde. Zij ontdekte dat er in die sprake was van kinderhandel ondervond zoveel weerstand dat haar werk dat ze haar functie opgeven. Het is een moeditoos vaak in het nauw gedrevenheid die de problemen durft kaarten. Met particulieren en saties die fel van zich af bijt veel (potentiële) klokkenluiders uit om over de harde feiten van nationale adoptie een uitspraak te doen.

Het is schrijnend dat adoptieouders, ervan uitgegaan niet meer hoeven na te denken de risico's die kleven aan de adoptievraag. Een boeiend waarom de westerse wereld onderwerp zich als slachtoffer draagt en niet als dader. Hoop dat de klassieke adoptie van het verlangde blaaspaar naar een buitenland kind blijft voortbestaan, oerlefeiten die tegenwoordig bekend zijn over internationale.

Moet adoptie dan verboden? Nee. Als het al zou kunnen dit waarschijnlijk ten koste van kinderen die werkelijk zouden worden door adoptie je kunt je afvragen of het klakkeloos adopteren van wilde buitenlandse kinderen de kinderhandel adopties niet in de hand naieve hoop is dat aspirant ouders hopelijk op een kind worden en zich gaan afvragen om ze nou werkelijk een adoptie.

Was dat nou werkelijk lang van het kind? Het niets gevraagd net zo missen geadopteerde. Ceden merendeels nog stilletseerd. Een erfenis die tiemythe hoort.